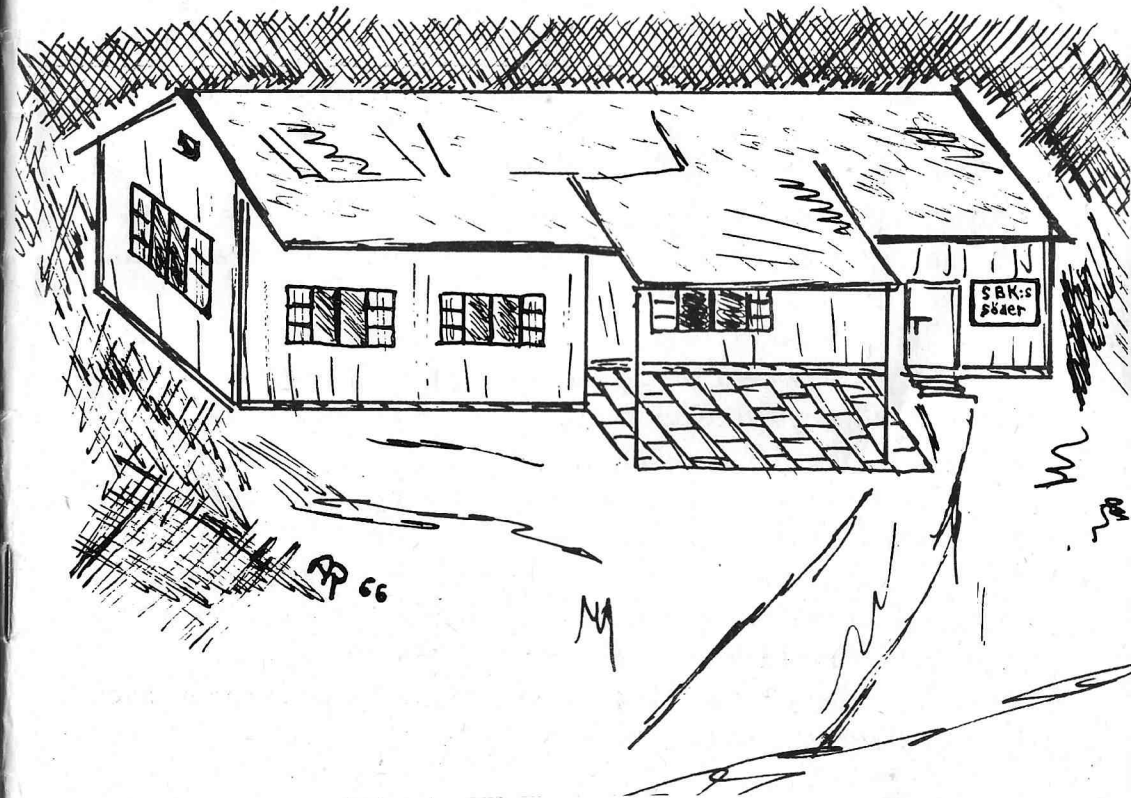

1966

Söder- skallet

SBK:s STOCKHOLMSAVDELNING SÖDERSEKTIONEN

Söderskallet

Ansvarig utgivare: Ing. Jan Agartz

Tidningens adress: SBK Stockholmsavdelning, Södersektion, Box 47

Postgiro 65 88 91, Farsta 1

Telefon: 39 32 52 mellan kl. 11—14

Annonspis: Helsida 50:—, halvsida 25:—, kvartsida 15:—

ORDNINGSREGLER

för utövare av hundsport inom Ågesta-området

1. Biltrafik får icke förekomma inom "grönområdet".
2. SBK-medlemmars bilar bör därför parkeras på de för dem särskilt anvisade parkeringsplatserna utanför området.
3. Hund får icke under någon tid på året tillåtas "löpa lös" inom området. (Löskopplad hund anses icke "löpa lös" om den befinner sig under förarens direkta kontroll och *med säkerhet* omedelbart kommer till föraren på inkallning.
4. Observeras vilt i markerna, skall hundförare bevaka att hunden icke ges tillfälle att störa, jaga eller skada sådant vilt.
5. Under träning och tävling enligt gällande bruksprovsregler skall rapporthund under rapportsträcka och sökhund under sökarbete vara försedd med fastställt tjänstetecken.
6. Av SBK-medlem förväntas också att föredömligt god ordning även i övrigt alltid iakttages.

SÖDER-SKALLET NR 4 1966

Dec.

TILL LÄSARNA

Söder-Skallet utkommer nu med sitt första JUL-NUMMER. Bästa sättet att få kontakt med vår läsekrets, tror vi, är genom en tävling. Alltså har vi med MYCKEN möda fått ihop ett korsord. Sätt i gång!

De citat och teckningar, som finns insprängda här och var i tidningen, är tagna ur S. Baker's och E. Gurney's "Konsten att umgås med en neurotisk hund". Vi tycker att en hel del av dem passar in på både egna och bekantas hundar.

Tyvärr kan en av våra medarbetare på grund av tidsbrist inte längre vara med i redaktionen. Vi vill därför på detta enkla sätt rikta ett hjärtligt tack till Siv Andersson, för den tid hon hjälpt oss att redigera vår tidning. Siv har dock lovat att även i framtiden komma med bidrag i mån av tid.

Till slut vill redaktionen också passa på tillfället att önska sina läsare

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

Jan Agartz, Monica Angarth, Birgit Dunneby,
Pia Rundquist, Maj Wiridén

NYTT! N Y T T ! N Y T T !

INGEN VÄRLDSNYHET, KANSKE,
MEN ÄNDÅ

Stockholmsavdelningens Sö-
dersektion är upplöst, och vi är nu
egen avdelning, med nr. 118 och namnet SÖDER-
TÖRNS BRUKSHUNDKLUBB.

xxxXxxx

OBS! Tidningens nya adress: Söder-Skallet
Box 2022
Huddinge 2

xxxXxxx

Ingegerd Jansson och May Jacobsson har åtagit
sig kaffejouren tills vidare. Vi hoppas att
de håller ut länge, länge!

xxxXxxx

VERKSAMHETSBERÄTTELSEN för år 1966 finns i
stugan för intresserade.

TACK OCH FARVÄL

skulle rubriken lyda, men det låter ungefär
som att stå vid en öppen grav. I själva verket
är det väl så att vi just nu i stället har gläd-
jen att stå inför motsatsen. Nämligen vid en fö-
delse med åtföljande dop. Vår Södersektion har,
med delvis mycken möda och tvång, gett liv-åt
Södertörns Brukshundklubb, som den 1/11-66 sett
dagens ljus, och där vi alla medlemmar stått
fadder.

Det är gott och tryggt för den nya avdelningen
att ha så många bakom sig, som är beredda att
göra sitt bästa för att - på faddrars vis- hjäl-
pa till att dana och fostra vår avdelnings fram-
tida karaktär.

Man har också bett mig säga något om vad jag
gjort under det år som jag fått förmånen att
vara sektionens ordförande. Frågan är väl inte
helt rätt ställd, utan borde väl snarare formu-
leras - vad har vi gjort? Det är ju endast med
med allas vår medverkan - fast på olika sätt och
i olika sammanhang - som någonting kan ske. Jag
tror vi måste vara försiktiga att ställa klub-
bens förhoppningar till en eller några få med-
lemmar. För att ett gott resultat skall kunna
uppnås, måste vi alla hjälpa till, på olika sätt.
Jag menar då även, att den som vill klandra och
kritisera, kan vara en värdefull medarbetare,
nämligen om han, hon, gör det öppet och direkt.
Kritik bör även följas upp av positiva förslag

till förbättringar och lösningar av de problem som finnes. Allt "kvirrande" man och man emellan tror jag endast skapar olust och disharmoni. Kring detta skulle mycket kunna skrivas, men lämnar jag det just nu därhän.

Några - som jag tycker - nya glädjeämnen under det gångna året vill jag här nämna, utan gradering: "Söder-Skallet", vars utformning en idog tidningskommitté har hela äran av, och som visar vad medlemmars egna initiativ kan åstadkomma.

Att jag sedan ser studiecirkel-verksamheten som en speciellt glädjande tilldragelse, torde väl vara lättförklarligt. Jag skulle tro att den även i framtiden kommer att vara mitt speciella skötebarn. Glädjande har även varit de olika kommittéernas insatser, Bruksprovs-Dressyrtekniska- Fest- Kaffe- och Stugkommittén. Vad jag då tänker på som glädjande och optimistiskt är väl dessa kommittéers förmåga att handla på egna initiativ, och inte i varje läge vänta på en ordförandes påstötning. Jag tycker nog även att ett gott kamratskap råder, och det är väl något av det viktigaste.

Analogt med frågan: Vad har du gjort? ställdes: Vad har du (vi) inte gjort? Här skulle mycket kunna räknas upp, men jag avstår - var och en klarar det bäst själv. Jag nöjer mig med att i stället nämna något, som jag skulle önska kunde genomföras, kanske som en rekommendation till

de som har tid, kraft och kunnande.

Bättre medlemsvård bl.a. genom fler medlemsmöten (sankväm).

Bättre och intensivare jour på Ågesta, med mer praktisk hjälp åt de, som ägnar sig åt tävlandet. Åtminstone två träningstävlingar i appellklass och en i övriga klasser per säsong. Familjerally höst och vår på Ågesta. Jag anser det angeläget att försöka aktivera hela "hundfamiljen". Snitslade skidspår i första hand för skidåkare med pulka i Ågestaterrängen, samt även övningar för intresserade.

Mycket mer kan naturligtvis räknas upp. Skall man emellertid kunna åstadkomma något av alla dessa önskemål, måste vi ha tillgång till fler funktionärer, instruktörer och domare. Därför ser jag det som ett viktigt önskemål att försöka ordna någon form av utbildningsverksamhet för dessa. Inte endast för "lärare i hundtjänst". Önskvärt vore väl även att de, som vill ställa sina krafter till förfogande och är beredda att ta ansvar för vår verksamhet, även stöter på och inte passivt går och väntar på att någon skall fråga och fösa in vederbörande i de aktiva funktionärernas väg. Kom själv, Du är välkommen, vi behöver Dig!

Jag önskar förstas alla medlemmar nya goda framgångar på skilda tävlingsbanor, avdelningen en ny inteckning i det vandringspris, där vi 1966 fått vår första, etc.

Vår avdelning har en verksamhet, och en verksamhet har ett mål och ett mål är något som ligger framför oss. Låt oss därför inte se för mycket tillbaka på vad som blivit eller inte blivit

gjort. Låt oss hjälpas åt att se framåt och att skapa vår avdelnings framtid. Det är morgondagen, som är viktig - i går kommer aldrig igen - Till sist önskar jag den nya styrelsen ett jobbigt - men stimulerande GOTT NYTT ÅR.

Med en önskan om en GOD JUL och NYÅRSHELG till er alla, avslutas dessa rader från

Lunquan
f.d. ordf.

xxxXxxx

SAXAT:

Amatöridrotten är inte helt död, åtminstone inte i Norrland. De aktiva idrottsmännen i Umgransele IF betalar själva sina resor och sin utrustning men vid anmärkningsvärda framgångar har föreningen lovat att bjuda på kaffe.

xxxXxxx

Kanske något för oss att ta efter? Red.ann.

ÅRSMÖTET DEN 11/11 1966

På mötet förrättades val av ny styrelse, då hela den gamla styrelsen ställt sina platser till förfogande.

Till ordförande valdes:	Hugo Eklund
Ledamöter på två år:	Christina Bergelin Pia Rundquist
Ledamöter på ett år:	Arne Carlsson Sven Jonsson
Suppleanter:	Aage Nylén Oscar Sjögren
Revisorer:	Arne Lundquist Åke Lindblom
Suppleanter:	Solveig Johansson Elisabeth Skoglund

Nästa års valberedningskommitté kommer att bestå av : Jan Agartz, ordf., Bo Soling och Birgit Dunneby.

Den 19/11 hölls konstitutionssammanträde, varvid den nya styrelsen konstituerade sig enligt nedan:

Ordförande:	Hugo Eklund
Vice ordförande:	Arne Carlsson
Kassör:	Christina Bergelin
Sekreterare:	Pia Rundquist
Vice sekreterare:	Sven Jonsson
Suppleanter:	Aage Nylén Oscar Sjögren
Bruksprovskommittén ser ut på följ. sätt:	
Ordförande:	Jan Agartz

Bertil Carlsson
 Kjell Davidsson
 Alvar Engvall
 Gunnar Heineman
 Erik Skoglund

Den nya styrelsen hoppas på ett gott samarbete med alla medlemmar under det kommande året. För att kontakten mellan styrelse och medlemmar skall bli så god som möjligt, kommer härnäst avdelningsmöten att hållas oftare och under mindre stela former (kaffe m. dopp) än förr. Det är lättare för styrelsen att arbeta, om den hela tiden är medveten om medlemmarnas önskemål, och medlemmarna, hoppas vi, blir mer intresserade om de hela tiden hålls underrettade om styrelsens arbete. Slutligen vill styrelsen önska alla medlemmar en

GLAD, TREVLIG HELG

och

ett GOTT NYTT ÅR!

Enligt uppdrag

Pia Rundquist

Sekr.

xxxXxxx

Kom alltså på våra möten! Kom och klaga!

Kom och beröm! Kom och ge tips!

(Kom åtminstone och drick kaffe!)

Paw-print

AVDELNING 118.

Vi orkade ej vår avdelning hela, bästa sättet det var att dela.

När alla fått sitt hörn, vår del blev Södertörn.

Nu skall vi hålla samman, i glädje och i gamman.

Hugo Eklund heter basen, han går inte av för fasen.

Finanserna är ju rätt så fina, väl skött av Christina.

Om någon i text skall sia, så blir det genast plats för Pia.

Acke, Åberg och Levin, håller stugan ren och fin.

Svenne Jonsson kom också in i styret för att komplettera festbestyret.

Bruksproven sköter Agartz, Janne, är inte heller som förut samme.

De som ej är med och styr, får finna något annat fyr.

Friska upp linförigheten och appellen kanske inte skadar på flera ställen.

Litet spår, skydds och rapport och litet sök, om någon kommer bort.

Träna, träna och träna mera, för att vinna JM, KM, DM, SM flera.

Nu önskas för detta lallet ett litet hörn i SÖDER(törn)SKALLET.

Valpen DoDo

Sammandrag av Aage Nyléns tankeväckande inlägg på årsmötet den 11/11-66.

Jag vill göra mig till tolk för de medlemmar som i första hand betraktar Ågesta som arbetsplats för brukshundsarbete.

Ordningen på Ågesta, evad det gäller lösa hundar, är inte tillfredsställande. Det förekommer alltför ofta att hundar springer lösa på och omkring appellplan och stuga. Hundarna bör och skall hållas kopplade eller uppkopplade, när inte hunden är under arbete.

Jag och flera med mig, har funnit att när vi besökt Ågesta för att träna, vi ofta störts av löslöpande hundar. Någon kanske kastar en pinne några meter därifrån, eller på annat sätt inverkar på hundens uppmärksamhet. Sker det dessutom i det psykologiska ögonblicket i ett känsligt moment, kan ju var och en förstå att den övningen vid detta tillfälle torde vara raka motsatsen till vad man söker uppnå. Det finns vid de flesta träningsplatser gott om störning av normalt slag, varför vi bör undvika att ytterligare öka på densamma genom visad brist på omdöme och hänsyn. Ågesta är och bör i första hand vara en arbetsplats för brukshundsarbete.

Förutsättningarna för en god appell är träning. En medlem skall kunna bedriva trä-

ning, utan att störas av de här upptagna exemplen. Det borde vara uppenbart för de flesta, men tyvärr är så inte fallet. Därvidlag spelar det ingen roll, om det är valpar eller unghundar. Om vi alla hjälps åt, kommer vi säkert att trivas och samarbeta bättre, ty kan vi träna rationellt och samtidigt träffa trevliga människor i trivsam miljö, då har vi funnit idealet.

Jag vill i det här sammanhanget särskilt framhålla de medlemmar, som trots, i mitt tycke, ogynnsamma träningsförhållanden lyckats helt genom eget initiativ utbilda sina hundar. Jag tänker då speciellt på spår och rapport. Dessa förare har, enligt mitt förmenande, utfört en prestation, som är värd all högaktning. Och till sist, herr Ordförande, hoppas jag på styrelsens och mötets stöd i denna fråga.

xxxXxxx

- "Vinnlägg dig om att lära känna din hund. Du kan bli förvånad över de saker du får reda på om honom." -

- "Ge din hund mat regelbundet, låt oss säga en gång i timmen." -

xxxXxxx

INSÄNDAREÅrsmötet och litet tankar om annat.

Jag gick med stora förväntningar på årsmötet, nu skulle det ske. En ny styrelse skall bl.a. väljas. Så skedde, efter konstens alla regler, jag önskar den lycka till.

Detta var ingenting märkvärdigt i och för sig, men vad jag reagerade starkt mot var, att en medlem reste sig upp och undrade för vilka appellplanerna var till. Jag har alltid trott, att Ågesta stod öppet för alla medlemmar, oavsett vilken ras man är ägare till. Men det är klart man börjar undra. Skall det i framtiden bara finnas aktivt tävlande medlemmar med hundar av en ras, nämligen schäfer, eller skall även kurshundar få plats därute. Om man sätter sig ner och tänker, så är det inte i alla fall så, att den mesta hjälpen behöver man, när man är alldeles ung och grön. När man tävlat några gånger, vet man ju hur det hela går till, man har fått en massa kamrater, som hunnit lika långt som man själv gjort, och då kan man med lite god vilja hjälpa varandra.

Jag tycker nog att det är dom nya medlemmarna vi skall vara rädda om och hjälpa i första hand. Och glöm inte bort en viktig sak; Du har själv en gång varit ny. Förresten, om vi går in för att ALLA skall HJÄLPA ALLA, då tror jag att vi kommer att få det trivsamt tillsammans, både aktiva och gröngölingar. /Ung och grön

INSÄNDARE

Med anledning av rasbeskrivning över Doberman införd i nr 2, ber jag att få tillägga följande, som tyvärr borttappats av förf.. Jag citerar ur Svenskt Hundlexikon sid.543: "Den stammar från äldre tiders råtthundar."

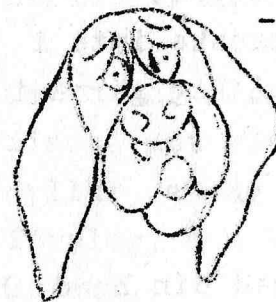
J.A.

xxxXxxx

BUNDET VAL

- Jag skall bli pilot, för jag har ärvt min pappas flygsinne.-
- Å jag skall bli urmakare, för jag har ärvt min mammas ursinne.-

xxxXxxx

-"Kom ihåg att hundfoder, ur hundens synpunkt sett, är avsett för fåglar och inte för hundar. Hunden blev inte tillfrågad den gången människan utexperimenterade hans specialföda."-

VERKSAMHET SOM PÅGÅR:

STUDIECIRKLAR med Arne Lundquist, "Lunquan" som ledare pågår och kommer att fortsätta även nästa år.

- Ämnen: 1. Lydnadsdressyr och hundpsykologi
2. Ärftlighet, uppfödning och sjukdomar

GRUPPTRÄNING önskas säkert av många. Sådan träning har pågått hela året, men tyvärr med mycket dålig anslutning. Trots detta har några eldsjälvar förklarat sig villiga att fortsätta hjälpa sina kamrater till bättre resultat.

Sålunda har

Acke Carlsson	lovat ta hand om appellklass
Bertil Carlsson	skyddshundarna
Alvar Engvall	drag
Gunnar Heineman	sök
Aage Nylén	spår
Walle Åberg	rapport

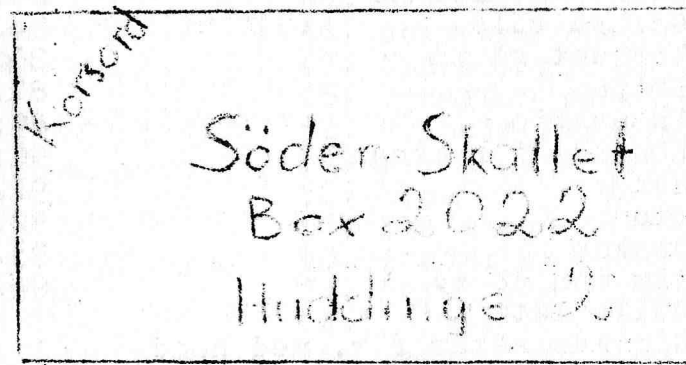
Den egentliga träningen kommer kanske inte i gång förrän till våren, men anmäl Dig gärna i god tid.

xxxXxxx

-"Kör inte med din hund, han kan bita dig. Om han gör det, tillrättavisa honom - och kalla på ambulans."-

På följande sidor hittar Du KORSORDET. Vi önskar Dig lika mycket huvudbry med detta korsord, som vi själva hade, när vi satte ihop det. Lösningar skall sändas till:

senast den 15 jan. 1967. OBS! den nya adressen

De tre först öppnade rätta lösningarna kommer att belönas med priser (hemliga!), som delas ut på det första klubbmötet 1967. Vinnarna får särskild kallelse.

Om Du har något tips om tävlingar, eller är fin på att sätta ihop korsord, rebusar el. dylikt, så är vi väldigt tacksamma för alla förslag, som kan skickas till ovanstående adress.

VÅGRÄTT

1. Kick av ensamstående
8. Pälsdjur, utan s
14. Egen
15. Resultat av "skytteltrafik"
18. Bekransas ibland
19. Går på räls
20. Kan det gå på
21. Gripa
23. En av tio
24. Lönande för många
26. Hänger
27. Man
30. Önskas
31. Kan man dö av
33. Rulla lätt
34. Går man säker för, med hund
36. Helt utan
38. Aviseras med knall
39. Många har många
40. Görs av bär
41. Med eller utan ägg
42. Rimmat eller orimmat
43. Kommer före verkan
45. Med eller utan horn
46. Vid Strömmen
47. Svag
49. Mask
50. Gör det ibland
51. Pronomen
52. Med kottar
53. Arbetsplats
55. Har var och en sin egen
57. I rymden
60. Mäktig på sin tid
62. Del av taknock
63. Genetik
66. Det finns kylig sådan
68. Brukar ha later
70. Plats för stjärnor
71. Åda
73. Bör akta sig för julen

74. Har du nog just nu
75. Ska väl en stark hund kunna
76. Rundar av
79. Torkel Knutsson
80. Grymt
84. Bäst och störst
86. T.ex. gamla ormbunkar
87. Från högt berg
89. Barrslut
90. Clay
91. Ohyfsad fråga
92. Bendel
93. Vän om halsen
94. Grips vi av , om Du är
- 95 vågrätt

LODRÄTT:

1. Sann
2. Går man efter
3. Del av taknock
4. Skönhetsträngtande
5. Försedd m. fyra ben
6. Andlig sticka
7. Vanligt korsordsgräs
9. Fallen ängel, kanske?
10. Skjuter ingen hare, sägs det
11. Känd oxkärra gör detta
12. Tycka
13. Läger man på en
16. Lägga in
17. Alarmerande rishög
21. Är väl vi värda, inte sant?
22. För att kunna stanna kvar
25. Motsats till spara
27. I päls
28. Elisabeth
29. Med långa stickor
30. Är studiecirkclar
32. Vikarier
33. Smäll
34. Har James Bond många
35. Rundskrivelse

37. Goda småkryp
38. En värdig, är att föredra
40. Delikatess, som rostas
41. Avsmalnad
44. Bringar tio på fall
46. Förr med kurir
47. Han som rör på sig
48. Framförs på våra möten
52. Hälsning från anfader
54. Bör hund vara
56. Rosa
58. Plåtslageri
59. Laddat spöke
61. Hörs från 59 lodrätt
64. Hålväg
65. Gammalt av
67. I samband med post
69. Skall champagnen vara
72. Ros från Tor
77. Skall koja vara
78. Sötast av alla
81. Har DoDo-valpen bidragit me
82. Varuhus
83. Flygkonst
85. Känd från radio och TV
86. Familjen Addams har en
87. Obeslutsamt femininum
88. Ofta efter seger
91. Mitt i ett svin
92. Skiva

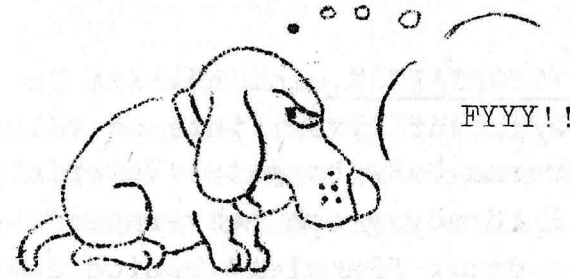
FRÅGA HUND

Vi har fått in en fråga från sign. S.N. angående bordercollien. Bordercollien är ju en gammal ras, som har använts som vallhund i långliga tider, men får inte inregistreras i SKK. Varför, undrar sign.

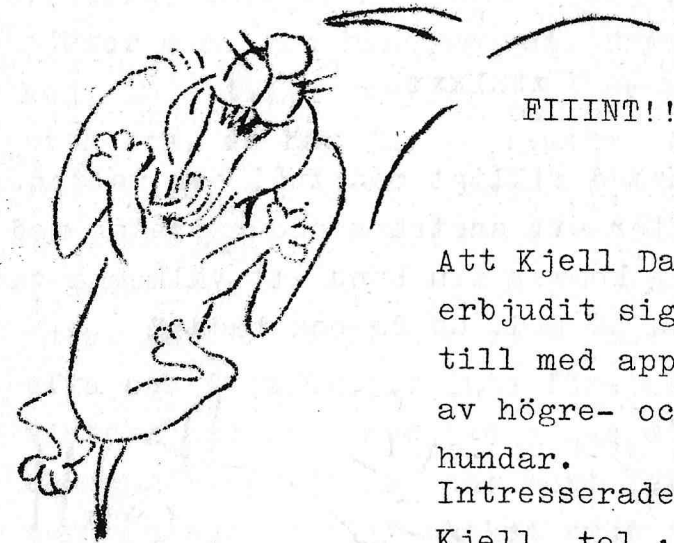
Vid förfrågan på SKK fick vi svaret, att rasen inte är erkänd av FCI. En bordercollie, som avlagt vallhundsprov, kan emellertid registreras, liksom valpar, om båda föräldrarna avlagt provet. Denna registrering sker dock ej bland de övriga raserna, utan i ett eget register.

Flera bordercollie har deltagit på bruksprov, dock utom tävlan.

M.A.

Det förekommer faktiskt fortfarande då och då, att man kan få se en förare gå av appellplanen och ge sin hund ett kok stryk, om hunden råkat missa några moment. Varför låta missnöjet gå ut över hunden? Gå i stället och sparka på en vägg! (Om Du absolut måste avreagera Dig.)

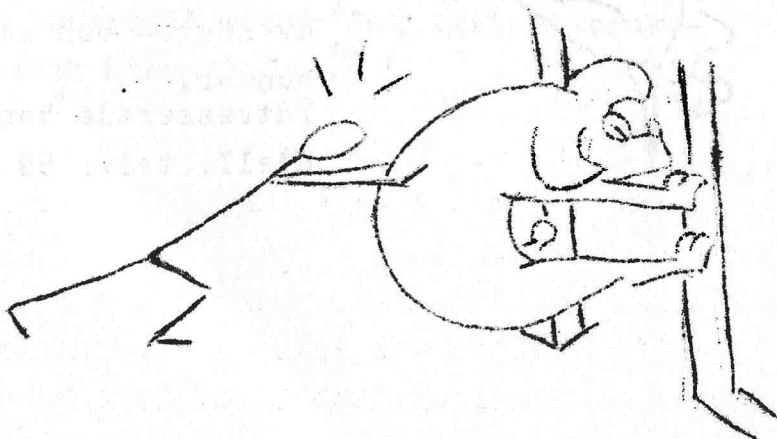
Att Kjell Davidsson har erbjudit sig att hjälpa till med appellträningen av högre- och segrarklasshundar. Intresserade kan ringa Kjell, tel.: 59 22 55

LYDNALSKURSERNAS TEORIAFTON, som hölls i Medborgarhuset den 2/11 var tyvärr inte så välbesökt som arrangörerna hade hoppats. Veterinär Britta Öhlén höll föredrag och besvarade frågor om hundvård o.dyl.. "Panelen" bestod dessutom av Jan Agartz, Hugo Eklund, Alvar Engvall, Gunnar Eriksson, Arne Carlsson och Arne Lundquist. De försökte gemensamt besvara dressyr- och uppfostringsfrågor. Sign. undrar dock om inte anslutningen varit bättre, om mötet hållits i samkvämets (kaffe m. dopp) tecken? Från fyra lydnesskurser var endast ett trettiotal deltagare (!) närvarande.

Paw-print

xxxXxxx

- "Använd rikligt med tvål och vatten. Efter ett ansträngande nappatag med dig kommer din hund att välkomna tanken på bad. Gå du och bada!"

Från allra första början tänkte vi försöka få en spalt för VETERINÄRFRÅGOR, och nu är vi glada över att här kunna introducera veterinär BRITTA ÖHLEN, som vänligt nog lovat att hjälpa oss med detta. Du är välkommen med frågor till tidningens nya adress: Söder-Skallet, Box 2022, Huddinge 2.

Till att börja med har vet. Öhlén givit oss NÅGRA TIPS INFÖR VINTERSÄSONGEN

Snart är vintern här med kyla och snö, hoppas bara att den inte blir lika långvarig och kall som förra året. Vi får tänka på att ta fram vintergarderoben med varma ollar, vantar och pjäxor m.m. Men hundarna då, fryser inte de? Nej, inte tillnärmelsevis så mycket som människorna, de har ju, de flesta åtminstone, en varm päls, som under hösten förberetts för att stå emot kyla. Dessutom har de naturligt fett i huden som skyddar mot köld och framförallt väta. Därför skall man inte bada sin hund för ofta och framförallt inte före eller under vintermånaderna; med bad menas då ordentlig шамponering, då man tar bort fett ur pälsen. Om hunden blir mycket smutsig i slaskväder, kan man dock skölja av den med vatten utan shampo.

Visst kan en hund frysa, när det är riktigt, riktigt kallt, men inte om den får vara i rörelse och springa och leka. Däremot tycker

den inte om att hållas i stillhet ute, t.ex. bunden utanför en affär. Regn och snöslask är egentligen mer obehagligt än kyla för såväl djur som människor. Har en hund blivit våt i pälsen, måste den torkas ordentligt, när den kommer in.

Hundar behöver egentligen inte några vinterkläder, om de får tillfälle att röra sig ordentligt ute. En liten korthårig hund kan väl trots det frysa om magen i 20° kyla, och då är en ordentlig, varm pullover säkert skön att ha men den skall i så fall täcka hela bålen och ej bara vara ett litet täcke uppe på ryggen, vilket enligt mitt förmenande inte gör någon nytta alls vid kyla. Vad som dock verkar praktiskt är overallerna till långhåriga hundar att bäras under regnväder, dessa skyddar verkligen mot väta och smuts.

Vad som kyler ordentligt är salt och snö tillsammans. Det användes ju förr i tiden i "glassmaskiner" som köldblandning. Då kan man tänka sig, hur det känns att gå barfota i detta, vilket våra hundar får göra dagligdags i vintertid på våra gator. De reagerar också våldsamt för detta, blir ömfotade, vägrar att gå och t.o.m. skriker rätt ut ibland. Om man då värmer tasserna i sin hand ett tag, brukar smärtan gå över. Efter en promenad på dylika vägar, bör man skölja av hundens tassor med ljummet vatten och torka

dem torra även in mellan trampdynorna, annars fräter saltblandningen sönder huden här. Trampdynorna bör speciellt vintertid insmörjas med något fett, de blir mjukare och starkare då och mer motståndskraftiga mot snö och kyla.

Inför julhelgen får man tänka litet extra på vad man ger hunden att äta. För mycket och för fet mat mår inga hundar bra av, däremot är skinkbenet kalas även som leksak. Var försiktig med nötter, de fastnar ofta i tarmarna och måste då opereras bort. En del hundar knäcker nötterna först, innan de äter dem, och i så fall är det ej farligt förstås. Farliga julklappar är leksaker av plast och gummi, som om de råkar sväljas och fastna i tarmkanalen ej kan ses på röntgen, varför sjukdomsdiagnosen kan vara svår att fastställa. Passa även julklappssnörena, vilka kan förorsaka svåra sjukdomstillstånd om hunden leker med dem och får en bit i sig.

Med hjärtlig hälsning
Britta Öhlén

xxxXxxx

10 SMÅ VALPAR PÅ ÅGESTA.

Att leka på Ågesta skulle valpar tio
 en blev fast i lera
 så var de bara nio

Nio små valpar på ängen såg en råtta
 en blev rädd och sprang
 så var de bara åtta

Åtta små valpar i skogen lekte "Bu"
 en han stuka tassen
 så var de bara sju

Sju små valpar fick av husse några kex
 en han åt för många
 så var de bara sex

Sex små valpar börja längta hem
 en han gick för tidigt
 så var de bara fem

Fem små valpar ville bara leka
 en han tjura
 så var de bara fyra

Fyra små valpar gingo till ett trä
 lyfte där på benet
 så var de bara tre

Tre små valpar ville bara gå
 en han fastna' inne i stugan (5:-)
 så var de bara två

Två små valpar gick på trötta ben
 en han somnade
 så var det bara en

Den sista lilla valpen flydde se'n till Rio
 då startades en appellkurs
 så var det åter tio

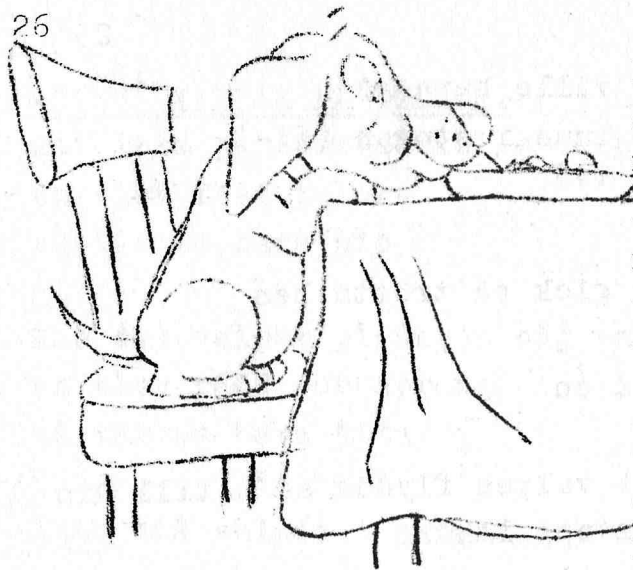
M.A.

xxxXxxx

Så har vi fått ett trevligt bidrag från
 Ing-Mari Lundquist, 9 år. Vi tackar!

HOLLÄNSKA HUNDAR

Vi vet ju alla att åtminstone så stora hundar
 som cockerspaniel inte får gå in på restaurang-
 er, men en gång när vi var på restaurang i
 Holland satt vi vid ett bord där det var fem
 stolar fast vi är fyra i familjen, då såg vi
 en cockerspaniel som gick omkring där, men
 helt plöttsligt tog den ett skutt upp på den
 stolen som var ledig och där satt den, den var
 söt och snäll och vi klappade den.

I en annan stad gick en massa hundar lösä. På samma ställe såg vi en hund med bara tre ben, (när mamma såg den sa hon: den där hunden skulle inte få något fint pris) men

sen såg hon att hunden bara hade tre ben, men när den lyffte på benet kan jag inte riktigt komma ihåg hur den gjorde, men den såg vi bara en gång.

I ytterligare en stad gick vi in på ett museum där vi såg många tavlor med hundar på, jag köpte en tavla som hette Jägaren.

I en annan stad var vi i en kyrka som var berömd för sina glasmålningar, det var hundar på alla nästan.

På ett hotell var det hund-valpar, de fotograferade jag. I nedervåningen låg det katter överallt nästan.

På ännu ett hotel var det en S:t Bärnadshund. Och på ett annat ställe var det en colly, den gick bara ut och gjorde sina behov och sen kom den in igen. Över allt på gator och torg gick hundar lösä. / Ing-Mari

KONSTEN ATT RÄTT UPPSKATTA EN SPÅRHUNDS ARBETE.

Det är tävlingssöndag. Spårhundarna och deras förare har lyckligt och väl kommit fram till sina spårmarker. När man så står där och väntar på att få starta (naturligtvis har man vid lottdragningen lyckats få näst sista startnumret) önskar man intensivt att det borde vara lag på att alla spårläggare, före en tävling, skulle sätta sina stövlar i hönsbuljong (eller oxsvanssoppa) över natten och helst också koka spårpinnarna i samma buljong.

Intet är, som bekant, såsom väntans tider, men till sist är det då äntligen dags att sätta på hunden sele och lina och gå fram till den flagga, som markerar spårets början.

Matte påvisar spåret och säger uppmuntrande: "Spåår!" Spårhunden tittar förvånad på sin matte, ser sig sedan oberört omkring och sträcker på sig (att den faktiskt har lärt sig det här med spår, klarat appellklass o.s.v., det är den för tillfället lyckligt omedveten om). Matte säger återigen ett uppmuntrande: "Spååår!" - Ej, det kliar! Precis där bakom örat. - Ett frenetiskt rivande börjar. Matte tänker på vad hon har lärt sig om tålamod i all hunddressyr och räknar till tio, visar sedan lugnt och sansat på spåret igen. Domare och tävlingsledare står tysta och allvarliga. En talande tystnad, tycker matte, vars nerver börjar svikta. "Spårhunden" Tittar upp i skyn. - Inga fåglar i dag visst. - Ännu ett "Spåååååår!!"

från den alltmer nervösa matte och UNDER!! Spårhunden bestämmer sig att (för den här gången) låta matte få sin vilja fram. Linan löper ut, den första apporten markeras med beundransvärd tydlighet! Beröm och klappar från en glad och tacksam matte. Spårhunden fortsätter sitt arbete.

Men... vilka egendomliga vinklar och vilka korta sträckor mellan dem?! Kan det här verkligen stämma? Jo, tydlig markering av andra apporten! Matte rusar fram. - Jaså, jaha, tydligen har det funnits harar på fältet. Vad GÖR man? VAR ÄR SPÅRET? - Tillbaka dit där första apporten låg och visa på igen. Och efter många om och men är i alla fall TRE apporter funna.

Nu går spåret in i skogen. Spårhunden har fått upp intresset, nosen i backen, han kryper under en kullfallen gran, fortsätter en liten bit framåt, tappar spåret, tillbaka till granen, hoppar över den. - Ja, här är spåret - under granen igen, förbi en enbuske. - Nej, vad nu, på andra sidan går det visst. - Tvärstopp! Linan är nu omsorgsfullt förankrad dels runt granstammen, dels i den mest risiga och trassliga enbuske någon skådat. Matte kämpar med granen och busken i tur och ordning. Torra enbarr rasar ner innanför kragen. Dom är verkligen mycket vassa!!

Så småningom är trasslet utrett, och färden går vidare. Backe upp och backe ner. Plötsligt sna-

var matte och går ner på alla fyra, och DÄR mitt framför ögonen ligger apport nr. fem. Samarbete är inte dumt! Men den fjärde apporten då, var är den???

Spårhunden arbetar vidare, han stannar..... lyssnar..... vädrar i luften..... lyssnar igen.....? Det knakar till bland buskarna.. - Hjälp! En älg?! Björn?!! Varg?!!! - Nej, (suck av lättnad) en helt vanlig hund, försedd med spårsele och vidhängande husse, dyker upp. En ganska håftig dispyt utbryter. - Vem går på vems spår? - Ingen vill ge sig. Gruffet avbryts tillfälligt, då en tredje hund blir synlig. Efter ytterligare en stund skiljs man i alla fall under ömsesidig högaktning. Någon eller några måste ha gått fel. Vem? Vi? Fort tillbaka till platsen för mattes fall. Vi får sällskap med en avhuggen grantopp, som envist vägrar att släppa taget om linan. Matte och gran går i närkamp, medan "Spårhunden" intresserat ser på och bidrar med glada hejaskall, samtidigt som han snor linan ett par varv runt mattes ben. Granbarr och torra kvistar förenar sig med enbarran. AAJJJ! Matte säger (skam till sägandes) många phula ord, men lyckas till sist bli kvitt både grantopp och spårlina.

Så följer OPERATION ÖVERTALNING, "Spårhunden" tycker, att nu har han gjort sitt, vill matte fortsätta, så får hon lita till sin egen näsa. Böner, befallningar, hot, mutor, ingenting hjälper. Matte måste till sist ge sig och vacklar trött och varm tillbaka till utgångspunkten.

Tänk ändå, att vara så nära ett godkänt och så "falla" på sista apporten!

VARFÖR har människan inte nos!?

Paw-print

xxxXxxx

FIDO BERÄTTAR

Matte anmälde oss till en dressyrkurs efter nyåret. Jag gick dit med spänd förväntan (även matte tror jag). Vi kom till ett ridhus, jag började genast streta och dra för att hålla på så många hundar som möjligt. Sedan fick vi gå runt, runt och matte slet i kopplet och sa "fot", men jag hade större lust att leka. Jag försökte ibland att gå fint och då sa matte "duktig hund, fin vovve". Det bästa jag vet, är när matte berömmar mig. Farbro'rn i ringens mitt talade om för hussar och mattar att man lär en hund att lyda med lust- och olustkänslor, få beröm ger bara lustkänslor, eller hur?

Kursen fortsatte, ibland gjorde jag lite som jag ville, ända tills jag såg att matte "kokade" av ilska, men vad gör man, när det går en charmig "boxerflicka" framför, man är olydig förstås, och hon är inte svärflirtad. Snart är leken i full gång, koppel invirade i varann, och två väldigt sura mattar, men två glada hundar. Matte skäms väl lite för mig och tycker att jag är den hopplösaste av alla hundar. Även i våra dagliga promenader hemma ingick det en liten stunds repetition av vad vi lärt oss på kursen. Nyttigt sa' matte, egentligen ganska kul sa' min kompis Boy (som också gick på kursen) och jag. Efter övningen fick vi hoppa och leka, men ibland kallade våra mattar in oss. Till en början kastade vi oförstående blickar och fortsatte leka. Men då, helt plötsligt damp det ner en massa smågrus på oss. Det var olustigt, så vi gick till våra mattar och blev omklappade och fick beröm. Efter en stund fick vi leka igen. Detta "konstiga grusregn" upprepades ett par gånger, och konstigt nog alltid strax efter våra mattar ropat på oss. Vi lärde oss alltså gå till matte när hon ropat "hit".

Kursen började lida mot sitt slut och det blev avslutningstävling. Vi började med platsläggningen. När halva tiden hade gått, reste sig "min boxerflicka" och började gräva i sågspå-

net. Jag kunde inte hålla mig utan sprang fram också, och vad fann vi, en lång pinne, som vi lörjade kivas om. Men det roliga tog snart slut av en hand i nackskinet. Jag väntade bannor, men såg att matte hade svårt att hålla sig för skratt. Appellen klarade jag med glans. Som sista moment var apportering. Matte kastade och sa "apport", tyvärr för nära hindret, vilket gjorde att jag var tvungen att lyfta på benet först, allmänt skratt från publiken. Se'n var lusten borta att hämta apporten. Matte gjorde tappra försök, men jag tjurade och summan av detta blev att matte fick apportera själv denna gång.

Det bästa med matte och mig, är att vi aldrig är sura länge, för väl hemkommen, och vid kaffet, sa' matte att de fel jag gjort, var lika mycket hennes. Säg, är inte matte bra, som också erkänner att hon gör gale?

Hej då, och tack för mig. På återseende någon gång, om ni vill.

Fido

xxxXxxx

Tävlings- och utställningsresultat återkommer i nästa nummer.

HUNDVÅRD!

Ny spec. avdelning för hundvård. Bad, trimning, klippning mm.

AKTUELLT JUST NU!

Kloklippning 5:—. Vid beställning av trimning ring **934281.**

Hundmat, Torkad fisk, Konserver, Kex mm, Näringspreparat, Shampo, torr och våt, Halsband, Koppel, Täcken, Korgar, Sängar mm.

Rådfråga vår yrkeskunniga personal som gärna står till tjänst med råd och upplysningar.

Specialaffären med full service

GULDFISKEN AB

Farstagången 2 · Farsta · Telefon (butiken) 941762

Vägen till stugan och träningsplatsen

